

ropörtaj

www.aydineczaciadasi.org.tr

Ecz Berna Kıranbağlı

"Aydın Eczacı" dergisi için sizinle hem sohbet etmek hem de bu sohbetimizi okuyucularımıza aktarmak istedik.Şimdiden bize zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz.

Sanatınızı ve dünya görüşünüzü kuran öğeler nelerdir? Bunları genel çizgiler olarak bize anlatır mısınız?

Size şöyle bir hikayeyle anlatayım, ben anımsamıyorum halam anlatır; 4-5 yaşındaymışım bir bayram zamanı bana bayramlık ayakkabı almışlar çok güzel renkli, yeni bir ayakkabı.Ben onları giymişim.Bayram sabahı evimizin eşliğine oturmuşum, önümde mahallenin çocukları ve elimde ağabeyimin yeni sulu boya takımları.Halam bayramlaşmak için bize gelirken görmüş beni, sulu boyaya batırıyorum fırçayı çocuklar önümde kuyruk onların ayakkabılarını boyuyorum.Halam "Sunay ne yapıyorsun?" dediğinde"Hala benim ayakkabılarım yeni ve rengarenk onların ayakkabıları eski ve renkleri solmuş neden onların da güzel ayakkabıları olmasın." diye cevaplamışım.

Onlara da böyle renk katmışınız herhalde?

Herhalde...Benim dünya görüşüm, sanatımı ortaya çıkaran öğeler bu duygular, bu davranış olsa gerek.Çünkü sonradan edinilen bilgiler insan yolunu aydınlatır, insanın daha hızlı yürütmesine yol açar ama genler mi denir buna kişilik mi esası, çekirdeği oluşturan şeyin bu olduğuna inanıyorum.Elbette insanın hayatı boyunca yaşadıklarının da katkısı var, bir hikaye daha anlatayım; annem en güzel kıyafetini giyinir bize de en güzel kıyafetlerimizi giydirir çarşıya götürürdü.Herkes biz sokaktan geçerken bakardı "Yine Tülay hanım iki oğluyla birlikte kitap almaya gidiyor."derlerdi. Bir tören gibi bizi hazırlar ve gidip kitap alırdık ve bunu yapan annem ilkökul mezunuydu.

Yazı ve anlatılarınızda çok fazla detay, çok sıradışı örnekler var. Bunların alt yapısını nasıl oluşturuyorsunuz?

Ben ayrıntıları seviyorum. Açıkcası bunu nasıl yaptığımı bilmiyorum, sorgulamıyorum da. Bir insan iki ayna arasında durduğunda görüntüsü sonsuza kadar uzar gider ya işte bir ucundan o aynanın ortasında duran Sunay tutuyor ve sonrası da akıp gidiyor. Fakat bazen sorarım bütün bunları yazan hanginiz diye...Tali yürüdüğüm yol kolay bir yol, içinde gül bahçeleri olan bir yol değil, önüme engeller koyan da çok oluyor ama çocukluğumdan beri beni ben yapan olaylar açıyor önümü. Mesela çocukluğumdan bir hikaye daha anlatayım size, babam bizi sinemaya götürürdü, hani o eski büyük aile localarının olduğu sinemalar. Ben filmi iki ayrı gözle izlerdim birincisi kendim için ikincisi mahallemizde o sinemaya gidemeyip o filmi izleyemeyen çocuklar için. Ertesi gün evimizin terasında bütün o çocukları, arkadaşlarımı toplar filmi onlara anlatır, canlandırır dım.

Aydın'a bir sahne gösterisi için gelmiş bulunuyorsunuz.Biz sizi şiir, deneme

ve çeşitli sanat eleştirisi yazılarıyla tanındık. Bunlar arasında bir önceliğiniz var mı?

Benim çok kimlikli olduğum bir gerçek, ben bir ahtapot sanatçiyim galiba.Şiirle başladım, düzyazı, öğretim görevliliği, tiyatro yakında müze de açıyorum ve bunların hepsini severek yapıyorum.

Bize biraz ailenizden söz eder misiniz?

Ben kendimden söz etmeyi sevmiyorum, hiçbir kitabımda otobiyografi yoktur. Ailemden şu kadar bahsedeyim; Trabzon'da terzi Tuncay vardı, Trabzon'un en iyi terzisi. Çok iyi elbiseler diker herkes elbisesini ona diktirmek

çin sırada bekler. Bir gün terzi Tuncay'ın dükkanından içeri çok güzel bir genç kız girer yanında annesi, bordo bir palto diktirmek ister. Terzi Tuncay daha kapıda görür görmez bu kıza aşık olur.Yalandan yere kaç kez provaya çağırır biliyor musun.... Palto üç düğmeli. İşte ben o üç düğmeli bordo paltonun ortanca düğmesiyim.

Hayatımın ilk ve tek aşkı eşimle üniversitede tanıştık, beş yıl flört ettik ve evlendik. O iki çocuğumun anası. Hâlâ onun yüzüğü parmağımda ve hala onu ilk günkü kadar çok seviyorum. Benim en büyük yardımcım odur.İki çocuğuma gelince, oğlum onbeş yaşında Fenerbahçe kürek takımında, gitar çalıyor, besteleri var. Saint Joseph lisesinde okuyor. Kızım on yaşında, o tiyatroya çok yetenekli, balerin Hülya Aksuların öğrencisi, piyano çalıyor.

Bir şiirinizde şairlerimizden altı tanesini en çok sevdiğiniz şehir vapurları ile özdeşleştirmişsiniz, neden bu altı şair ve neden şehir vapurları?

Çok güzel bir soru...İstanbul'un iki yakası arasında mekik dokuyan vapurlara İstanbul semtlerinin adı verilir, bence o vapurlara en çok şairlerin adları yakışır. Örneğin kar altında bir vapur yaklaşıyor Kadıköy iskelesine yanaşiyor vapurun adı Nazım Hikmet, az ötede Oktay Rifat vapuru kalkmış gidiyor ya da bahar gelmiş herkes vapurun güvertesinde martılara simit atıyor vapurun adı Orhan Veli ya da gece ışıklar içinde bir vapur ve adı Cemal Süreyya ya da Rifat Ilgaz vapuru öğrencileri taşıyor...Baktım bu iş gerçekte olmayacak başkaları yapmayacak ben de verdim altı şairin ismini vapurlara ve yüzdürdüm, yedincisi de olabildi ama ne istedim biliyor musun onu da başkaları yüzdürsün. Yani bütün vapurları ben yapacağım diye bir şart yok. Her şair bir tersanedir diğer şairler de kendi tersanelerinde kendi vapurlarını inşa edip yüzdürsünler.

Sahnedede olup insanlara kahkaha attırırken bir anda onları hayretler içinde bırakmayı ve ağlamalarını, henüz bitirdiğiniz bir şiirinizi en yakın dostunuza keyifle okumayı bir doğa olayına benzetsek afet mi olur yoksa bir iklim değişikliği mi?

Herhalde iklim değişikliği. Çünkü insanın ısısını, bulunduğu yeri, alıştığı koşulları birdenbire değiştirmek bir iklim değişikliğidir herhalde. Bir iklimden diğerine taşınmak bir yolculuk gibi, bir yolculuktur benim anlattıklarım..

Eczacı deyince aklınıza ne geliyor?Yenir mi? İçilir mi? Yoksa kağıda okunduğu gibi mi yazılır?!!!!

Ben öyle bir kuşaktan geliyorum ki benim kuşağımın kahramanları öğretmenler, doktorlar, eczacılar. Eczacı demek gecenin karanlığında bir deniz feneri demek. Mutlaka sizin için, sizin sağlığınız için birisi orada bekliyor demek. Bir de yine çocukluğumdan kalan bir şey, tartı aleti demek eczane..Ne keyifli biliyor musun çocukken eczaneye girmek ve o tartı aletinde eczacının bizim kilomuzu ve boyumuzu ölçmesi. Bir de o arka taraftaki laboratuvar, o etiketli renkli şişeler, hassas terazisi, havanlar, o sürekli tıkrıdayan semaver, ön taraftaki akvaryum...Biliyor musun hayatımda ilk defa semaver ve akvaryumu eczanede gördüm.İşte böyle bir şeydi eczane, eczacılar. Mahallenizdeki eczacı ailenizin bir büyüğü gibiydi.

Bize gösteriniz öncesi bu daracık zamanda vakit ayırıp sorularımızı tüm sıcaklığınız ve içtenliğinizle yanıtladığınız için çok teşekkür ediyoruz.Sizi yeni bir gösterinizde tekrar karşımızda görmek dileğiyle.

